

Katkennut köysi

Zermatti, pieni sveitsiläiskylä sijaitsee reilun 1600 metrin korkeudella Sveisin ja Italian välisillä Penniinisillä Alpeilla. Kylän liepeillä olevista vuorenhuipuista korkein on Monta Rosa, joka ylittää 4638 metrin korkeuteen. Aivan Zermattin pohjoispuolella kohoaa kuuluisa Matterhorn, joka on 4481 metriä korkea.

Luotaantyöntävä ja erittäin jyrkkärinteinen Matterhorn on houkutellut rinteilleen kiipeilijöitä jo useiden sukupolvien ajan. Kävellessään Zermattin erikoisen hautausmaan poikki kulkijan silmien eteen avautuu tarinoita nuorista seikkailijoista ja kokeneista vuoristo-oppaista, jotka menettivät henkensä yrittäessään valloittaa vuorta. Zermattin pienen alppimuseon esineiden joukossa on eräs vahvalta näyttävä köysi, joka on kuitenkin katkennut toisesta päästä. Se muistuttaa yhä äänettömästi murhenäytelmästä, joka liittyy Matterhornin huipun ensimmäiseen valloitukseen heinäkuussa 1865.

Retkikunnan järjesti Edward Whymper, joka oli jo monta kertaa aiemmin yrittänyt valloittaa kuuluisan vuoren huimaavia korkeuksia. Hänen retkikuntaansa kuului kolme muuta vuorikiipeilijää oppaanaan kaksi Tangenwalderin veljestä sekä taidoistaan tunnettu Michael Croz. Vuorelle nousu sujui hyvin ja he saavuttivat huipun. Ensimmäistä kertaa ihminen oli valloittanut Matterhornin. Tämän suuren vuoren huipulla ryhmä sai nauttia ihmeellisistä näkymistä. Whymper kuvaili kokemusta myöhemmin ”täpötäydeksi hetkeksi ihmeellisen ihanaa elämää”.

Retkikunta kiinnitti köyden jälleen ympärilleen valmistautuessaan laskeutumaan vuorelta. Ryhmän ensimmäisenä laskeutui Michael Croz, jota seurasivat kolme muuta kiipeilijää, ensimmäinen Tangenwalderin veljeksistä, Whymper sekä viimeisenä toinen Tangenwalderin veljeksistä. Ryhmän loppupään jäsenillä ei ollut näköyhteyttä Croziin, joka laskeutui varovasti petollista jyrkännettä antaen samalla ohjeita jäljessään tulevalle kiipeilijälle. Yhtäkkiä kova huuto katkaisi vuoristoilman hiljaisuuden, kun ensimmäinen kiipeilijä putosi Crozin niskaan ja veti perässään tulleet kaksi kiipeilijää mukanaan.

Tangenwalderin veljekset ja Whymper reagoivat heti ja ottivat tukevan otteen vuoren seinämästä selviytyäkseen putoavien miesten painon köydelle aiheuttamasta iskusta. Köysi saavutti koko pituutensa, mutta tapahtumaa seuranneiden suureksi järkytykseksi paksu ja vahvalta näyttävä köysi ei kestänytkaan putoavien miesten painoa, vaan se katkesi kuin lanka. Miehet katsoivat kauhistuneena, kun heidän toverinsa putosivat auttamattomasti noin 2200 metriä alempana olevalle jäätikölle.

Kauhusta jähmettyneet miehet saattoivat vain itkeä, eivätkä he uskaltaneet liikahtaa mihinkään kokonaiseen tuntiin. Lopulta Whymperin kannustamana he laskeutuivat turvallisesti alas kylään ja kertoivat ihmisille tarinansa. Kun köyttä tutkittiin tarkemmin, paljastui heti, ettei se ollutkaan aito vuorikiipeilijöiden seuran köysi. Vuorikiipeilijöiden seuran hyväksymiin köysiin on punottu punainen lanka merkiksi köyden aitoudesta. Katkenneesta

köydestä se puuttui, eikä kukaan osannut selittää, miksi he olivat tällä kertaa käyttäneet tarkastamatonta köyttä.

Sinä lukijani et ehkä koskaan joudu kokemaan samaa kuin Whympen, jonka elämä ja kuolema oli köyden lujouden varassa. Koska kumminkin olet minun tavoin matkalla ikuisuuteen, haluaisin kysyä sinulta, minkä varaan olet laskenut ikuisen pelastuksesi. Oletko koskaan vilpittömästi tutkinut oman toivosi perustaa?

Raamatun varhaisimmasta kirjoituksesta, 1. Mooseksen kirjasta, aina Ilmestyskirjan huipennukseen löytyy punainen lanka, joka ankkuroi ihmisen kiinni ikuisen turvaan ja pelastukseen. Tämä lanka on Jumalan vaatimusten mukainen: *"Ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista"* (Hepr. 9:22).

Kun synti tuli maailmaan ihmisen tottelemattomuuden takia, se erotti ihmisen Jumalan läsnäolosta. Jumala kuitenkin valmisti ihmiselle suojan, joka tarkoittaa Hänen hyväksyntäänsä. Suoja saatiin aikaan eläimen verta vuodattamalla: *"Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimollensa puvut nahasta ja puki ne heidän yllensä"* (1 Moos. 3:21). Tuon ensimmäisen eläimen kuoleman jälkeen on uhrattu lukemattomia eläimiä, jotka osoittivat kaikki tulevaan Täydelliseen Uhriin.

Tämä täydellinen, kertakaikkinen uhri annettiin Golgatalla, jossa Jumalan Karitsa, Jeesus Kristus, uhrattiin syntisten edestä. Hänen kallis verensä vuodatettiin, ja sen perusteella vanhurskas ja pyhä Jumala saattoi antaa ihmisten synnit anteeksi. Jumala sanoo meille Pyhässä Sanassaan: *"Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä"* (1 Joh. 1:7). Herramme Jeesuksen tekemästä työstä sanotaan lisäksi: *"...jossa meillä on lunastus Hänen (Kristuksen) verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen"* (Ef. 1:7).

Mitä Herramme Jeesuksen veri merkitsee sinulle lukijani? Mihin turvaat ikuisuutesi? Miten selviydyt tarpeestasi saada syntisi anteeksi? Jumalan Sana vakuuttaa sinulle, että ainoastaan tietoisuus siitä, että omat syntisi on pesty puhtaaksi Kristuksen verellä, välttää sinut samanlaiselta surulliselta virheeltä kuin Whympen, joka pani henkensä testaamattoman köyden varaan. Jos luotat johonkin muuhun kuin Kristuksen vereen, olet yhä Jumalan vihan alla ja sinua odottaa ikuisuudessa vain helvetti ja tulinen järvi. Mieliäsi, saavutuksesi, moitteeton elämäsi tai uskonnollinen vakaumuksesi eivät tuo sinulle ikuista pelastusta. On olemassa vain yksi suoja – Herramme Jeesus Kristus, *"joka itse kantoi meidän syntimme" rumiissansa ristinpuuhun* (1 Piet. 2:24). *"Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä"* (Joh. 3:36).

Ota Hänet vastaan jo tänään Pelastajanasi.

William Oliver

Y2K tuli ...

Olet luultavasti kuullut Y2K –ongelmasta. Tämä ongelma kietoutui useimpiin tietokonesysteemeihin sisäänrakennetun päivitysjärjestelmän ympärille. Asiantuntijat uskoivat, että kun vuosiluku vaihtuisi 99:stä lukuun 00, useimmat tietokonejärjestelmät eivät selviytyisi tästä. Useimmat niistä lukivat tuon päivämäärän kuin se olisi 1900, eikä 2000. Meidän nykyaikainen yhteiskuntamme on siinä määrin riippuvainen tietokonejärjestelmistä, että odotettavissa oli suuren luokan häiriöitä. Julkiset yhtiöt, rahaliikenneverkostot,

puolustusjärjestelmät, pankki- ja lääkäripalvelut – kaikkien arveltiin voivan joutua niin kutsutun Y2K –ongelman aiheuttamaan sekasortoon.

Asenteet Y2K –ongelmaa kohtaan vaihtelivat suuresti: jotkut olivat täysin välinpitämättömiä ja vailla kiinnostusta koko asiaan; jotkut myönsivät ongelman olemassaolon, mutta ajattelivat ”asiantuntijoiden” olevan liioitellun pessimistisiä; toiset puolestaan kohtasivat ongelman vakavasti ja työskentelivät kilpaa ajan kanssa löytääkseen ratkaisun. Viimeksi mainittu kategoria oli vähemmistönä. USA:ssa suoritettujen arvioiden mukaan vain 15-25% yhtiöistä oli todella tekemässä asialle jotain.

Nämä suhtautumistavat heijastavat asenteita erääseen paljon suurempaan ongelmaan – ongelmaan, joka koskee omaa syntiämme ja tuomiotamme. Jotkut eivät välitä mitään koko aiheesta – he ovat vakuuttuneita siitä, että koko ajatus ihmisen henkilökohtaisesta syyllisyydestä ja tuomiosta on keskiaikainen käsite. Jotkut taas tuntevat vaistomaisesti, että täytyy olla olemassa *jonkinlainen* tuomio, mutta he eivät pysty uskomaan, että Raamatun kertomus voi olla totta. Toiset ovat huolissaan ongelmasta ja haluavat kiihkeästi löytää ratkaisun.

Mikä sinun asenteesi on? Henkilökohtaisen syyllisyyden ja tulevan tuomion varmuus ovat tosiasioita. Y2K –ongelman vaikutukset osoittautuivat vakavasti liioitelluiksi, mutta samaa ei voi sanoa Raamatun varoituksista tulevasta tuomiosta.

Jumala tahtoo pelastaa meidät ansaitsemaltamme tuomiolta: *”Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen”* (2 Piet. 3:9). Juuri siksi Herra Jeesus tuli kuollakseen Golgatalla. Hän on maksanut lunnaat vapauttaakseen meidät henkilökohtaisesta syyllisyydestämme ja tuomiosta. Parhaatkin yrityksemme väistää tuomiota uskonnon ja hyvien töiden avulla ovat tuomittuja epäonnistumaan. Vaikka yrittäisimme tehdä parhaamme, se ei yksinkertaisesti riitä Jumalalle. Meidän on tunnustettava voimattomuutemme ja syyllisyytemme Jumalalle ja luotettava Herraan Jeesukseen. Kaikki, jotka katuvat ja uskovat voivat kohdata tulevaisuuden luottavaisina. *”Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään”* (Room. 10:11).

Douglas J H Mowat

Ovi pelastukseen

”Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu” (Joh.10:9).

Johanneksen evankeliumin 10. luvussa Herra Jeesus puhuu itsestään ovena. Huomatkaa, kuinka helppotajuinen vertaus on. Herra sanoo, että aivan samoin kuin mennessäsi sisään rakennukseen kuljet ovesta, samalla lailla uskomalla Jeesukseen Kristukseen pääset sisään Jumalan pelastukseen. Kun menet kotiin ja kun lähdet sieltä käytät ovea. Astuessasi autoon, käytät ovea. Kun menet kauppaan, kuljet myös ovesta. Kaikkialla katseesi kohtaa ovia. Meidän Herramme tuntuu sanovan: ”Olen kaikkialla siellä missä sinäkin ja haluan muistuttaa sinulle, että missä ikinä kuljetkin, Minä olen ovi, jonka kautta sinä voit pelastua”.

Jumalan pelastus on ihminen Jeesus Kristus

Herra Jeesus ei sano: ”Kirkko on ovi”. Ei Hän myöskään sano: ”Pyhät sakramentit ovat ovi”, tai ”kaste on ovi”. Ei, vaan Hän osoittaa Itseään ja sanoo: *”Minä olen ovi”*. Pietari vahvistaa sen seuraavasti: *”eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa”* (Apt. 4:12). Paavali julistaa: *”että Hän (Kristus) olisi kaikessa ensimmäinen”* (Kol. 1:18). Pelastus on vain Jeesuksessa Kristuksessa, sillä Hän sanoi: *”Minä olen ovi”*.

Pelastuksen mahdollisuus

Herra sanoo: *”jos joku (kuka tahansa) minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu”*.
Herra kutsuu meitä kaikkia!

Muistan kerran, kun olin saarnaamassa eräässä vuoristokylässä ja eräs nainen tuli kokouksiin. Hän janosi Jumalan pelastusta. Sielunvihollinen oli kuitenkin saanut tuon naisen vakuuttuneeksi, että hän oli viettänyt liian syntistä elämää kelvatakseen Jumalalle. Eräänä iltana saarnasin Paavalin sanoista: *”Kristus Jeesus on tullut maailmaan syntisiä pelastamaan, joista minä olen suurin”* (1 Tim. 1:15). Tuo nainen tajusi ensi kerran, että jos Jeesus Kristus saattoi pelastaa Paavalinkin, syntisistä suurimman, Hän saattaa ja haluaa pelastaa myös hänet! Nainen uskoi ja pelastui! Jumala *’tahtoo että kaikki ihmiset pelastuisivat’* (1 Tim. 2:4). Jeesuksen veri voi puhdistaa kaikesta synnistä (1 Joh. 1:7). Saako synti sinut tuntemaan itsesi viheliäiseksi? Kristus kutsuu sinua, *’jos joku (kuka tahansa) minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu’*.

Pelastus nyt

Oletko kuullut jonkun sanovan: *’Ei sitä voi tietää vielä. Täytyy odottaa viimeistä tuomiota, jotta tietäisi mihin päätyy’*. Tuollaista puhetta kutsun hengelliseksi roskaksi, sillä vaikka kuinka olen tuollaista teoriaa Raamatusta etsinyt, niin en ole löytänyt. Itse asiassa Raamattu puhuu aivan päinvastaista! *’Niin hän pelastuu’*, sanoo Herra. Hän ei sano: *’Niin hän saattaa pelastua’*, tai, *’niin hän voi toivoa pelastuvansa’*, vaan, *’niin hän pelastuu’*. Milloin? Vastaus on helppo. Hän pelastuu sillä hetkellä, kun hän astuu tuosta ovesta sisälle. Milloin sinä vastaanotit Kristuksen astumalla sisään tuosta ovesta? Kun Sakkeus vastaanotti Vapahtajan, Kristus vakuutti hänelle: *’Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle’* (Luuk. 19:9). Nyt on pelastuksen päivä.

Kallisarvoinen pelastus

’Hope’ –timantti on maailman kallisarvoisimpia jalokiviä, mutta edes 10 000 sellaisella jalokivellä ei pysty ostamaan Jumalan pelastusta. Mutta kiitos Jumalalle, pelastuksen hinnan maksoi Jeesus Kristus. *’Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä’* (Joh. 10:11). Te ette ole *’millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut – vaan Kristuksen kalliilla verellä’* (1 Piet. 1:18-19). Pelastus ei ole kallisarvoinen vain siksi, että siitä on maksettu korkea hinta, vaan myös vapauttavan voiman vuoksi. Helvetti odottaa syntistä, mutta Jumala sanoo: *”Vapauta hänet ettei hän mene hautaan: minä olen saanut lunastusmaksun”* (Job. 33:24). Usko Kristukseen pelastaa sielun helvetistä, tuomiolta ja ikuiselta rangaistukselta tulisessa järvessä. Kuinka lohdullisilta Hänen sanansa *’niin hän pelastuu’* kuulostavatkaan.

Pysyvä pelastus

Pelastaessaan sielun, Herra tekee täydellisen työn. Paimen pitää kiinni lampaistaan, lampaat eivät pidä kiinni paimenesta. Pelastus toimii aivan samalla tavoin. Minä en pidä kiinni paimenesta – Jumalalle kiitos – Hän pitää kiinni minusta! Hän on pannut minut hartioillensa ja minä olen turvassa! (Luuk. 15:5).

Jos sinä käyt tuosta ovesta, Herra vakuuttaa sinut tuosta ihanasta tosiasiasta: *’Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni’* (Joh. 10:28).

Vapahtaja kutsuu, otatko tuon kutsun vastaan? Vastaa Hänet nyt ja saat kokea todeksi Hänen sanansa: *'Jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu'*.

Robert Surgenor

Jalanjäljet hiekassa

Eräs mies näki yöllä unen: hän seiso ikuisuuden rannalla ja katseli hiekkaan painuneita jalanjälkiä - mennyttä elämäänsä. Hän saattoi nähdä lapsuutensa pikkuruiset askeleet, nuoruutensa haparoivat painaumat, sekä myös aikuisuuden voimakkaat jäljet. Eräessä kohtaa noiden jalanjälkien rinnalle ilmestyivät toiset jäljet - hetkenä, jolloin Herra Jeesus Kristus astui hänen elämäänsä. Siitä eteenpäin nuo kahdet jäljet etenivät päivä kerrallaan yhdessä, kunnes...

Hämmästykseseen mies huomasi useita kohtia, joissa näkyikin vain yhdet jäljet! Ne olivat juuri niitä aikoja, jolloin mies oli kokenut elämänsä vaikeimpia hetkiä, surua ja ahdistusta. Mies huusi epätoivoissaan: "Herra, Sinä sanoit ettet koskaan hylkäisi minua, ja nyt näen, että aina kun minulla oli kaikkein vaikeinta, Sinä et ollutkaan siellä! Miksi jätit minut?!"

Armon ääni kantautui rannan aalloista: "Poikani, Minä rakastan sinua, enkä koskaan hylkää sinua. Minä olin siellä, ja Minä kannoin sinua".

Tuntematon